

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 18. Milonis fortitudo quomodo superata?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

tormentorum acerbitas, ut acrimonia supplicij
Sodomorum illius comparatione leuis meritū
videri possit, si iusto examine pensitentur.

§. XVIII.

Milonis fortitudo quo modo superata?

Ne porrò istiusmodi homines, aut ob
immanium corporum pulchritudinem &
amplitudinem, aut ob robur ac vires suas
insolescant & superbiant, & ipsi cælo arma
inferant, alijs etiam modis diuina proui-
dentia tales aut deiecit, aut extirpauit.
Milonem Crotoniatam tradunt, egisse Czilius
l. 5. c. 26.
omnia super quàm homo valet. Dum con-
stitisset, nemo eum è vestigio educebat.
Målum tenenti nullus digitis poterat ex-
torquere. In Olympia bouem per stadium,
retento anhelitu portauit, quem ictu nudæ
manus, strauit, victimamque fecit; eum-
que solidum, qua mactauerat die, solus
non grauatim, & sine nausea absumsit,
ne pugno fortior, quàm stomacho videretur.
Hic tamen tam nervosus athleta, ut Idem Czilius
lib. 11.
c. 69.
sciret aliquem se in mundo existere forti-
orem, Titormus bubequa, procerò corpo-
re, & portentosis viribus, famam robusti
habuit. Voluit Milo oculis experiri, an
famæ res ipsa responderet. Eo igitur præ-
sente,

sente, Titormus in Euenum descendens permagnum arripuit lapidem, quem ad se protraxit, & inde rursus propulit, bisque & ter hoc ipsum effecit: postea erexit, erectumque; & humero impositum ad quinquaginta vlnas transportauit. Hunc autem lapidem vix emouebat Milo. Aliud postea roboris sui argumentum exhibuit Titormus, Maximi enim tauri pedem corripuit, furentemque; & inde proripere se cupientem constantissimè retinuit. Quod videns Crotoniates: *O Iuppiter, inquit, an alterum nobis profeminasti Herculem hunc?* Multum valet ad supercilium ponendum, habere parem; plurimum autem videre superiorem. Sed non victa est vis Milonis ab homine tantum, superata est & ab arbore.

Iuuen.
Satyr. 10.

Viribus ille

A. Gell.
l. 14 Noct.
c. 16.

Confusus perijt admirandisque lacertis. Itã ad eò ipsa illi exitio fuit firmitatis suae confidentia. Gellium audiamus. Milo, inquit, Crotoniensis athleta illustris, quem in chronicis scriptum est, Olympiade prima coronatum esse, exitum vitæ habuit miserandum & mirandum. Cùm jam natu grandis artem athleticam desisset, iterque faceret fortè solus in locis Italiae siluestribus; quercum vidit proxime

proximè viam patulis in parte media ramis
hiantem. Tum experiri, credo, etiam tunc
volens, an vlla sibi reliqua vires adessent, im-
missis in cauernas arboris digitis, diducere, &
rescindere quercum conatus est, ac mediam
quidem partem discidit, diuellitq;. Quercus
autem in duas diducta partes, cum ille quasi
perfecto, quod erat connixus, manus laxasset,
cessante vi, redijt in naturam: manibusq; eius
retentis inclusisq;, stricta denuo & cohesa di-
lacerandum hominem feris prabuit. Quàm
bene huic dictum fuisset? Fortiora te ne
scrutatus fueris.

Eccli. 3.
22.

§. XIX.

Maximini fortitudo & superbia deiecta.

Quemadmodum autem gigantes isti,
aut fortes ab hominibus metuuntur, ita
& ipsi supra se habent Deum, què debent
metuere; & ad quem nos possumus ab illis
pressi confugere, exemplo illius, qui di-
xit: Omnia ossa mea dicent, Domine quis si-
milis tibi? Eripiens inopem de manu fortio-
rum eius: egenum & pauperem à diripientibus
eum. Hac de caussa Iacobo Patriarchæ in
Ægyptum proficiscenti dixit: Ego sum
fortissimus Deus patris tui: noli timere, de-
scende in Ægyptum. Ego Pharaones in mea

Psal. 34.
10.

Gen. 46.

L 5

habeo.